

РЕШЕНИЕ

№ 451

гр. Благоевград, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20221210101654 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова молба, подадена от С. Д. В., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., със съдебен адрес гр. Б., оф. 4 против Община Благоевград, ЕИК 000024695, със седалище и адрес на управление гр. Благоевград, пл. „Г. Измирлиев“ № 1, представлявана от Кмета Илко Стоянов.

С исковата молба се иска да бъде осъдена ответната Община Благоевград да заплати на ищцата сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди, изразяващи се в преживените болки, страдания, дискомфорт и стрес от ухапване от бездомно куче, на 30.05.2022 г., в Благоевград, ул. „Ал. Стамболийски“, ведно със законната лихва върху главницата считано от 30.05.2022 год. / датата на увреждането/ до окончателното изплащане на сумата и сумата от 150,00 лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди, в следствие на ухапване от бездомно куче на 30.05.2022 г., в Благоевград, ул. „Ал. Стамболийски“ ведно със законната лихва върху главницата считано от 30.05.2022 год. /датата на увреждането/ до окончателното изплащане на сумата, съгласно фактура № 17586/31.05.2022г., на МБАЛ Благоевград и фактура № 81/21.06.2022 г. на д-р Д. Ив..

Претендира се да бъдат присъдени и сторените съдебни разноски.

Твърди се от ищцата в исковата молба, че на живее и работи в Благоевград с адрес: Б., като на 30.05.2022 година около 7:00 часа сутринта отивала на работа на ул. „14 полк“ - Благоевград. Поддържа, че като минавала покрай сладкарница „Амелис“ на бул. „Александър Стамболийски“, /в близост до младежкия дом/, на тротоара лежало голямо бяло куче, а на улицата се намирало и черно куче, които имали ушни марки. Най- неочаквано едното куче се стрелнало към нея и я захапало за дясното бедро, при което паднала на тротоара, пред сладкарницата. Сочи още, че срещу сладкарницата се намира малко кафене, където двама мъже, седяли и пиели кафе. Като, видяли какво се случва, веднага се затичали към нея с викове, за да уплашат кучето. Ищцата посочва, че била безкрайно стресната, изненадана и уплашена от ухапването на кучето, изпитала силна болка от ухапването, не била в състояние на изпълнява служебните задължения, обадила се и съобщила, че няма до може да се яви на работа. Поддържа, че след като се прибрала установила, че има рана на дясното бедро, изпитвала силна болка от ухапването. Сочи се и че привечер при нея пристигнала племенницата й, на която разказала, какво се е случило и тя я посъветвала

веднага да отида до спешния център, тъй като ухапването може да ѝ причини някакво заболяване. Твърди се, че отишла до спешния център, където ѝ поставили противобясна ваксина, а на следващия ден посетила кабинета по съдебна медицина при „МБАЛ-Благоевград“ АД, издадено ѝ било съдебно медицинско удостоверение № 82/2022г. 31.05.2022 г. Поддържа, че при прегледа съдебният лекар д-р Ян. Зл. констатирал комплекс от две ранички, отстоящи на около 3,5 см една от друга, с изразено околно кръвоснабдяване. Причинено ѝ било разстройство на здравето. На другия ден, 01.06.2022 год., около 7 часа, на същото място отново била нападната от глутница безстопанствени кучета, които скъсали със зъби торбичката, която носела, но не успяли да я ухапят, тъй като минаващ мъж успял да ги прогони. Многи силно се уплашила. Всички те били с ушни марки. При второто нападение получила силен стрес. Наложило се да отиде на психолог. Твърди, че от психологичното изследване се установило, че има остра стресова реакция, което е увредило психо-емоционалното ѝ функциониране. Следващите две седмици, като ходела на работа, променила маршрута си на движение, защото я било страх от кучетата, което ѝ създавало дискомфорт, защото трябвало да ходи повече време. Поддържа, че в продължение на около двадесет дни изпитвала осезаема болка в областта на дясното бедро, като и към настоящия момент изпитва страх при вида на куче, каквото усещане преди това нямала, останало ѝ неприятно усещане при вида на всяко едно куче, че то може да я нападне и нарани. Твърди, че въпреки че е изминало близо два месеца от инцидента, уплахата все още не е отминала, като се движи по улиците на Благоевград, често среща бездомни кучата, което я натоваарва изключително много. Срещата с всяко едно куче я връща към ужасът, който изживяла на 30.05.2022 год. Счита, че преживения от нея стрес, дискомфорт и нараненото ѝ емоционално функциониране следва да бъдат репарирани. В конкретния случай счита, че следва да се ангажира отговорността на община Благоевград, тъй като в чл. 47, ал. 3, изр. 2 от ЗЗЖ и чл. 50, т.2 от ЗЗЖ изрично е предвидено, че кучетата са под надзора и грижите на общините. Съгласно приложимият в случая Закон за защита на животните, за общините, вкл. чрез техните кметове, съгласно закона, са предвидени редица задължения на общинските органи за овладяване популацията на безстопанствените кучета, като целта на закона е подобни кучета да не се намират в свободно състояние в населените места, понеже са заплаха за живота и здравето на хората. В изпълнение на тези разпоредби законът предвижда, че общинските власти са длъжни да вземат под надзор безстопанствените кучета чрез залавянето, кастрирането, обезпаразитяването, ваксинирането им срещу бяс и настаняването им в изградени и стопанисвани от тях приюти (чл. 47, ал. 1 ЗЗЖ) Съгласно § 5 от ПЗР на ЗЗЖ в 3 - годишен срок от влизането в сила на закона (който е бил продължен с § 17 от ЗИДЗЗЖ - ДВ, бр. 92/2011 г. до 31.12.2015 г., и отменен Дв, бр.34/2016 г.), общинските съвети и кметовете на общини осигуряват настаняването на безстопанствените животни в приютите по чл.41,ал. 1 ЗЗЖ. Същевременно, в чл. 47, ал. 3, изр. 2 ЗЗЖ и чл. 50, т.2 от ЗЗЖ изрично е предвидено, че кучетата са под надзора и грижите на общините, което означава, че чрез взетите от тях мерки същите следва да гарантират безопасното им поведение спрямо хората, независимо от вида на тези мерки (дали чрез настаняване в приют или чрез връщане по места), което е задължение на общината, респ. организациите и лицата по чл. 49 от ЗЗЖ.

Поддържа, че Общината е в неизпълнение на своето задължение чрез своите служители да осигурява безпрепятствено придвижване на хора по улиците на общината, незаплашвани от агресивни бездомни кучета, поради което е установен фактическият състав, обуславящ възникването на обезпечително-гаранционната отговорност на ответната община за противоправното бездействие на нейни служители - по реда на чл.49 от ЗЗД. Налице е противоправно поведение /бездействие/ от страна на служители на общината, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за предотвратяване агресивно поведение на бездомните кучета към хора или животни, за настаняване на безстопанствените животни в приюти и осъществяване на надзор и грижи за върнатите по места след маркиране животни, които задължения произтичат от разпоредбите на чл.50, т.2, вр.чл.49, чл.40,ал.1 и 2, чл.41,ал.1-3, чл.47,ал.1 и 3 ичл.48 от Закона за защита на животните, както и от пар.5 от ПЗР на ЗЗЖ; Също така е налице причиняването ѝ на неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и душевен дискомфорт, които продължават и към настоящият

момент, заради настъпилото в резултат на нападението на бездомното животно ухапване на дясното бедро.

Отделно от това, във връзка с ухапването твърди, че е направила разходи за снабдяване със съответните медицински документи на стойност 150 лв., които също следва да й бъдат възстанови от ответника.

С Разпореждане № 1926/15.07.2022г. съдията докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок може да подадат писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

Преписи от исковата молба и приложенията са връчени на ответната Община на 19.07.2022г., като в законоустановения едномесечен срок на 19.08.2022г. е постъпил отговор на исковата молба.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от Община Благоевград, като оспорва изцяло предявения иск от С. Д. В. против Община Благоевград, с правно основание чл. 49 във връзка с чл. 50 от ЗЗД за обезщетение относно претърпени имуществени и неимуществени вреди, като неоснователен и недоказан, както по основание, така и по размер, по следните съображения:

Твърди се, че искът е заведен срещу ненадлежна страна и Община Благоевград не следва да бъде ангажирана като страна по делото, тъй като, за да бъде ангажирана отговорността на Общината, и за да са налице предпоставките за приложение на чл. 50 и чл. 52 от ЗЗД, следва по безспорен и категоричен начин да се докаже, че въпросното куче е без стопанин, както и че настъпилите неимуществени вреди - болки и страдания са в резултат на ухапване от именно такова животно.

Сочи се, че в настоящия случай от представените доказателства не се установява по безспорен начин, че собственик на кучето е Община Благоевград, както и че кучето се намира под надзора на Общината. Посочва се в писмения отговор, че ищцата е посочила в исковата си молба, че на 30.05.2022 г. около 07:00 ч. сутринта вървейки покрай сладкарница „Амелис“ на бул. „Александър Стамболийски“ - гр. Благоевград /в близост до младежкия дом/, на тротоара е лежало голямо бяло куче, а на улицата се е намирало и черно куче, като най-неочаквано едното я е захапало на дясното бедро при което е паднала на тротоара, пред сладкарницата. Поддържа се, че наличието на тези факти не се доказват от приложените към исковата молба писмени доказателства, поради което оспорва фактическите твърдения досежно механизма на инцидента, причинените вреди и причинната връзка, като описаните вреди не е възможно да са получени по описания начин и причина и не се намират в пряка причинно-следствена връзка с инцидента. Поддържа се, че от представените доказателства не се установява наличието на реално ухапване от страна на безстопанствено куче. Не е установено по несъмнен начин причинилото уврежданията на ищцата куче да е било безстопанствено, като не се съдържат факти, които безспорно да доказват това. Посоченото в исковата молба куче, което е ухапало ищцата, не е индивидуализирано. Посочено е само, че двете кучетата, които са били на мястото на инцидента са били с ушна марка, което е твърдение на ищцата, но не по никакъв начин с доказателства. Изразява се становище, че от описаната в исковата молба фактическа обстановка не става ясно как е установено, че въпросното куче е безстопанствено. Това твърдение не е подкрепено с доказателства и не е безспорно установено, а единствено представлява предположение. Поддържа се, че фактът, че на пострадалото лице не е известен собственикът на животното, извършило ухапване, не следва да е основание за отправяне на претенцията към Община Благоевград. Не следва единствено поради причината, че не се знае, кой друг следва да носи отговорността, да се ангажира тази на Община Благоевград.

Видно от представеният с исковата молба Лист за преглед на пациент в СПО при МБАЛ - Благоевград № 595/2022 от 30.05.2022 г. е посочено, че е налице ухапване от куче. В

областта на дясното бедро са налични следи от ухапване. Поддържа се, че така посоченото обстоятелство води до извода, че тези следи са по-скоро в резултат на друго събитие, а не от ухапване от куче, както твърди ищцата. Посочено е извършването на първична хирургическа обработка и поставяне на ТАП, но липсва приложена Карта за имунизиран против бяс от СПО - Благоевград, която да докаже твърдението на ищцата, че такава ваксина ѝ е поставена. Посочено е, че липсва необходимост от болнично лечение или последващо такова. Също така не е посочена необходимостта от допълнителни медицински манипулации.

Сочи се още в писмения отговор, че в представеното Медицинско свидетелство № 82/2022 г., издадено от съдебен лекар - д-р Ян. Зл. по предварителни сведения на освидетелствения е описано, че ищцата е ухапана на дясното бедро. От окончателното заключение е установено: характерен комплекс от две ранички, отстоящи на около 3,5 см една от друга, с изразено околно кръвонасядане, но не е спомената необходимостта от последваща продължителна хирургична обработка.

Ответникът сочи, че след извършена справка за постъпили сигнали на горещия телефон в Община Благоевград се установило, че на 30.05.2022 г. няма подаден сигнал от С. Д. В. за ухапване от куче.

Поддържа се, че от страна на Община Благоевград са предприети всички необходими мерки и действия, предвидени в действащото законодателство. На територията на Община Благоевград функционира Приют за безстопанствени животни, именно с цел да бъде ограничена популацията на кучетата, при съобразяване със Закона за Ветеринарномедицинската дейност и Закона за защита на животните. За приюта за безстопанствени животни на територията на община Благоевград е издадено Удостоверение за регистрация на животновъден обект №1062/09.11.2016 г. от ОДБХ - град Благоевград и Удостоверение №85/07.11.2016 г. за обект Ветеринарна амбулатория - II категория от ОДБХ град Благоевград. Приютът за безстопанствени животни на територията на община Благоевград е съобразен с изискванията и стандартите на ЕС за хуманно отношение към животните. Настаняването на кучета в него се извършва при условията на чл. 46 и сл. от ЗЗЖ. Безстопанствените кучета, настанени в приюта се кастрират, обезпаразитяват, ваксинират срещу бяс, маркират се, а при необходимост се прилага и лечение. Под маркиране се има предвид татуиране на едното ухо с идентификационен номер или електронен чип и V-образно копиране на другото ухо или друга видима ушна маркировка, съгласно чл. 74, ал. 6 от ЗЗЖ.

Сочи се, че с Решение № 267 по Протокол № 8 от заседание на Общински съвет Благоевград проведено на 25.06.2021 г. е създадено Общинско предприятие „Общински приют за безстопанствени животни“ с предмет на дейност: Залавяне и обработка на безстопанствени животни в т.ч. залавяне на безстопанствени животни - кучета на територията на община Благоевград и на територията на други общини; ветеринарномедицински дейности, регламентирани в ЗВмД и ЗЗЖ, осъществявани във ветеринарна амбулатория; транспорт, настаняване и грижи на животните в приюта; организиране и провеждане на образователни кампании, в изпълнение на Плана за действие към Програмата за овладяване популацията на безстопанствени кучета на територията на община Благоевград и утвърдени от Кмета инициативи на Съвета за сътрудничество; прилагане на програми за доброволческа дейност; въвеждане и поддържане на актуална информация в Електронен регистър на безстопанствените кучета в Община Благоевград; събиране на трупове на умрели кучета на територията на община Благоевград и предаването им за следващо обезвреждане; осъществяване на контакти и съвместна работа по проекти с други общини на национално и международно ниво; осъществяване на контакти и съвместна работа по проекти с неправителствени организации в областта на грижата и защита на животните; осигуряване на приятни за посетителите условия, организиране на мероприятия и обучения. Предмет на дейност на Общинското предприятие е и регистрацията и контрол на домашните кучета.

Твърди се, че са неоснователни и недоказани твърденията, че е налице небрежно и

некомпетентно отношение на Община Благоевград, във връзка със задълженията ѝ за предотвратяване на агресивното поведение на кучетата към хората. Сочи, че Община Благоевград чрез служителите си е изпълнила възложените ѝ по закон задължения и не е налице протовоправно бездействие. Задължението Община Благоевград е да организира залавянето, кастрирането, маркирането и идентифицирането на безстопанствените животни, което да доведе до липсата им на улиците.

Твърди се, че в случая вменените по закон задължения на Община Благоевград са изпълнени, поради което не следва да бъде ангажира отговорността на Общината за инцидента по така предявения иск. Също така Община Благоевград, не би следвало да бъде ангажирана, поради обективна невъзможност да предотврати инцидентно мигновено настъпило събитие. В случая липсват основания за предявяване на иска именно срещу Община Благоевград, тъй като е необходимо да бъде установено по безспорен начин противоправното поведение на нейн служител, вредата, както и възлагане на работа и причиняване на вредата при или по повод възложената им работа. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД възниква за лицето, което е възложило работата другиму, когато вредите са причинени виновно от лицето, на което е възложена работата чрез действия, които съставляват извършване на възложената работа или чрез бездействие за изпълнение на задълженията си, които произтичат от закона, техническите и други правила или от характера на работата. В тази насока е Решение № 488 от 07.08.2012 г. на ВКС, IV ГО по гр. Д. № 899/2010 г.

Поддържа се и че претендираните имуществени вреди в размер на 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляващи обезщетение за нанесени имуществени вреди, видно от приложените фактури № 0000017586/31.05.2022 г. и № 81/21.06.2022 г., са неоснователни и недължими от Община Благоевград.

Оспорва се претенцията и като прекомерно завишена. Поддържа се, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващи се в телесни увреждания и изпитан стрес, причинени от ухапване от безстопанствено куче е необосновано високо, несъответстващо на претърпените болки и уплах, негативни емоционални преживявания и влошеното психическо и физическо здраве, поради което оспорва предявения иск и по размер. Сочи, че както е видно от представените от ищцата доказателства раната е повърхностна и не е наложила лечение. Претендираният размер на неимуществени вреди не е доказан и не е съобразен с характера и степента на уврежданията. В конкретния случай периодът на физическо и психическо възстановяване на ищцата не е продължителен. Опасност за живота и здравето на ищцата не е налице, което обстоятелство следва да се има предвид от съда при определяне размера на предявения иск, в частта за неимуществени вреди. Няма данни ищцата да е посещавала специалист, който да е установил наличие на психически стрес, вследствие на ухапването от куче.

Във връзка с гореизложеното се иска да бъде отхвърлен предявения иск като неоснователен.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител-адвокат Ч., поддържа предявената искова молба по съображенията, изложени в нея. Ангажира писмени и гласни доказателства, по същество изразява становище за основателност на предявения иск, като се иска същият да бъде уважен в пълен размер. Претендират се сторените по делото разноски, с приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрисконсулт Х., поддържа отговора на исковата молба по съображенията, изложени в него, като пледира за отхвърляне на предявения иск. Депозирало е писмено становище, с което се изразява становище по същество на делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от лист за преглед на пациент в Спешно приемно отделение на МБАЛ Благоевград АД № 595 от 30.05.2022 г. ищцата С. Д. В. е посетила спешното отделение на 30.05.2022г. в 20.33 часа, като ѝ е била оказана медицинска помощ. Снета е анамнеза на пациента, като е отразено „съобщава, че е ухапана от куче“, с обективна находка „следи от ухапване на дясното бедро“, с Основна диагноза: Ухапване или удар от куче. Напуснала е отделението на същата дата в 20,55 часа със заключение: липса на необходимост от болнично лечение. За продължавана диагностика и лечението в извънболничната помощ.

От приетото по делото медицинско свидетелство № 82/2022 година за пред съда, издадено от д-р Ян. М. Зл., съдебен лекар в СМО към „МБАЛ-Благоевград“ АД се установява, че на 31.05.2022 година в 15,00 часа С. В. посетила съдебен лекар, който след преглед констатирал следните обективни находки: 1. По външната повърхност, в средната трета на лявото бедро се виждат две хоризонтално разположени на 3,5 см една от друго, почти хоризонтално разположени овални ранички с размери около 5/8 см, като са покрити с леко хлътнала под околната кожа, умерено дебела нервна, вишнево-червена на цвят коричка. Около тях се установява леко надигната периферия на зачервяване със ширина около 2-3 мм. Също така около тях се установява и тъмносинкаво на цвят кръвонасядане с неправилна овална форма и с размери 5/8 см. Д-р Зл. е дал заключение, че с оглед установения характерен комплекс от две ранички, отстоящи на около 3,5 см една от друга с изразено околно кръвонасядане на С. В. ѝ е причинено временно разстройство на здравето неопасно за живота. Отражено е още в медицинското свидетелство снетата анамнеза по данни на ищцата, в която е описала, че е ухапана от куче, като според съдебния лекар установеното травматично увреждане може да се получи по време и начин, съобщени от освидетелстваната.

За издаденото медицинско свидетелство е издадена фактура № 0000017586 от 31.05.2022 година, за което В. е заплатила сумата от 50,00 лева, видно и от фискален бон.

От представеното психологично изследване с дата 21.06.2022 година става ясно, че В. на 13.06.2022 година е посетила психолог – д-р Д. Ив., пред която В. споделила симптоми на безпокойство, напрежение, нарушения в съня и храненето след двата последователни инциденти на 30 и 31.05.2022 година. Ищцата е напрегната по време на психологичната експлорация, вербално и невербално е установена завишена тревожност в следствие на преживените физиологични и психо-емоционални травми. Д-р Ив. е посочила, че е налице клинична картина на остра стресова реакция, отключена след инцидента, като В. е напрегната, избягва района, където е нападната от кучетата, страхува се дори когато види куче, което не е непосредствена заплаха за нея, включително и домашно куче. Болезнено си спомня за случките на 30 и 31 май 2022 година, като се чувства изтощена, плашлива, разстроена. Д-р Ив. е дала заключение, че в резултат на преживените инциденти с ухапване и нападения от кучета, при С. В. е налице симптоматика на остра стресова реакция, което е увредило нейното психо-емоционално функциониране.

За извършеното психологично изследване е издадена фактура № 81 от 21.06.2022 година от д-р Ив., от която е видно, че В. е заплатила за това изследване сумата в размер на 100 лева.

От представения от Община Благоевград Протокол № 8 от заседание на общински съвет Благоевград, проведено на 25.06.2021 година се установява, че е взето Решение № 267 за създаване на Общинско предприятие „Общински приют за безстопанствени животни“, със седалище гр. Благоевград, ул. „Покровнишко шосе“ – база „Биострой“ и с предмет на дейност Залавяне и обработка на безстопанствени животни в т.ч. залавяне на безстопанствени животни - кучета на територията на община Благоевград и на територията на други общини; ветеринарномедицински дейности, регламентирани в ЗВмД и ЗЗЖ, осъществявани във ветеринарна амбулатория; транспорт, настаняване и грижи на животните в приюта; организиране и провеждане на образователни кампании, в изпълнение на Плана за действие към Програмата за овладяване популацията на безстопанствени кучета на територията на община Благоевград и утвърдени от Кмета инициативи на Съвета за сътрудничество; прилагане на програми за доброволческа дейност; въвеждане и поддържане на актуална информация в Електронен регистър на безстопанствените кучета в Община

Благоевград; събиране на трупове на умрели кучета на територията на община Благоевград и предаването им за следващо обезвреждане; осъществяване на контакти и съвместна работа по проекти с други общини на национално и международно ниво; осъществяване на контакти и съвместна работа по проекти с неправителствени организации в областта на грижата и защита на животните; осигуряване на приятни за посетителите условия, организиране на мероприятия и обучения.

Представени са и удостоверения за регистрация на животновъден обект № 1062/09.11.2016 година от ОДБХ Благоевград и удостоверение № 85 от 07.11.2016 година за обект Ветеринарна амбулатория – II категория от ОДБХ Благоевград.

По делото като доказателство е представен Регистър/сигнали на граждани, относно безстопанствени животни на територията на Община Благоевград, от който се установява, че на процесната дата няма регистриран сигнал от ищцата.

По делото са ангажирани и гласни доказателства.

В показанията си свидетелят Й. К. твърди, че не познава ищцата преди инцидента, като я е виждал да минава към парк „Бачиново“. Сочи, че една сутрин месец май 2022 година, както си пиел кафето на едно табаче, което се намира срещу „Златното пиле“, в близост до магазин „Копче“ видял как три кучета нападнали ищцата С. В., която минавала по тротоара в посока парк „Бачиново“, като вървяла в посока „Младежкия дом“. Сочи, че едното куче било кафяво, за което посочва, че и друг път е виждал това куче да напада хора и да ги хапе. Споделя, че другото куче било бяло с черно с нашийник на врата, а третото куче било черно на цвят. Сочи, че едното куче е било с нашийник - кафявото куче, а другите две са били без нашийник. Споделя, че кафявото куче я нападнало отзад и я ухапало, като той тръгнал към нея и кучетата и изгонил кучетата. Твърди, че тези кучета са безпризорни, като едното куче има нашийник, но няма стопани и е с другите кучета. Споделя, че кафявото куче, което хапе не е кастрирано и няма ушна марка, то напада и хапе хората, като сочи, че най-малко пет шест човека е ухапало. Бил е свидетел и на друг инцидент с госпожа В., като два пъти я е нападало това куче, като вторият път, в който това куче я нападнало било на следващия или по следващия ден.

От разпита на свидетелката Т. Б.-Гева се установява, че познава ищцата от около една година, като от време на време пиели кафе в сладкарница „Наслада“, която се намирала в град Б. и където свидетелката работела, като тогава си разменили и телефонните номера. Споделя, че един ден ищцата ѝ се обадила и ѝ споделила, че не се чувства добре и е нахапана от кучета. Поинтересувала се на следващия ден как се чувства, като В. ѝ споделила, че отново била нападната, поради което и предложила да я закара на лекар. Споделя, че я е завела на доктор и след това на психолог, като извадили съответните документи. Сочи, че инцидентът станал края на пролетта, началото на лятото. Споделя, че ищцата била спокойна жена и никога не е казвала, че я е страх от кучета, но след този случай започнала да изпитва страх и вижда непрекъснато кучета навсякъде, не може да излезе да отиде на работа. Наложило се да се движи известно време с автобус, тъй като я било страх. Сочи, че след този случай си променила поведението като когато види кучета ги заобикаляла, избягвала ги, хващала такси, заради страха си от кучетата. Ищцата х споделила, че първия ден след инцидента я боляло крака, като на втория ден я завела на лекар, който при прегледа констатирал сериозни наранявания, три-четири дълбока зъба, които са проникнали вътре, имала рани, обработили я, поради което няколко дни ходила с превръзка и след около месец и половина минали раните, но останала травмата ѝ в главата, като навсякъде виждала кучета. Споделила ѝ, че първия ден никой не ѝ помогнал, но на втория ден един господин ѝ помогнал, който разпъдил кучата.

По делото е изготвена съдебно-медицинска експертиза, изпълнена от вещото лице д-р А.. Според заключението на вещото лице от данните в делото и приложената медицинска документация на името на С. В. се установява, че на 30.05.2022 г. В. била ухапана от куче по дясно бедро. Същата вечер посетила Спешно приемно отделение на МБАЛ Благоевград, където било установено следи от ухапване на дясно бедро. Раната била обработена първично, поставена е била противотетрапусна ваксина и насочен за наблюдение, а при

необходимост за по-нататъшно лечение от личен лекар. На следващият ден, на 31.05.2022 г. е била освидетелствана от съдебен лекар, като обективно са били установени две рани с овална форма по външната повърхност, в средната трета на дясното. Раните са били покрити корички засъхнала кръв. Около раните има възпалителен вал с кръгла форма и кръвонасядане на меките тъкани с размери приблизително 8/5 см.

Вещото лице е посочило какъв е механизма на травматичните увреждания, а именно: по разположението и вида на установените травматични увреждания на дясното бедро на ищцата, сочи, че може да се определи, че същите се дължат на силно притискане перпендикулярно на повърхността на бедрото действие на тъпи твърди предмети. Двете пунктиформени рани, отговарят добре да са причинени от пробиване на кожата и подлежащи тъкани от предмети с овална, почти цилиндрична или конусовидна форма с размери от 5/8 мм. Кръвонасядането около установените двете пунктиформени рани се дължат от силно притискане на меките тъкани. Комплексът от видимите травматични увреждания - две пунктиформени рани и кръвонасядане на тъканите около тях - добре отговарят да са получени ухапване от куче с проникване на кучешките зъби в тъканите и силно притискане в захапка на околните тъкани.

Вещото лице сочи, че установените травматични увреждания отговарят да са получени от ухапване от куче и съответстват напълно с механизма описан в исковата молба и свидетелските показания.

Д-р А. сочи, че нарушаването на целостта на кожата ѝ е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като ухапването първоначално е причинило на ищцата болка със сравнително голям интензитет, която постепенно за няколко дни или седмица е намалявала. Не дълбоки пунктиформени рани оздравяват за около 2-3 седмици, като не оставят последици за в бъдеще.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че винаги при по-напреднала възраст на пострадалия, в случая на ищцата, регенеративните последици са забавени, като сочи, че раните от ухапване заздравяват по-бавно по ред причини, като по този начин се внася инфекцията в дълбочина и се изисква друга обработка на раната и по-продължителен срок, за да заздравее. Посочва, че 2-3 седмици е периодът за заздравяване на раната, като независимо, че раната е на повърхността на кожата се виждат малки по размер рани, с дълбочина около сантиметър и половина, независимо, че не е посочена и трудно се установява и обикновено се внася в дълбочина инекцията, което е необходимо да се лекува по друг начин.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, което намира за пълно, обективно и ясно.

По делото е изготвена и съдебно-психологична експертиза, изпълнена от вещото лице д-р С. М.. Според заключението на вещото лице физическите болки при ухапването на 30.05.2022 г. са причинили на С. В. страх, уплаха и безпокойство, като тя е била стъписана, за няколко минути не е знаела какво да направи и какво се случва, като поради внезапността на събитието е изпитала лек емоционален шок.

Вещото лице установява, че в следствие на изживяната травма /ухапване/ и стрес от нападението С. В. е развила състояние на остра стресова реакция, като впоследствие това състояние е отзвучало и е придобило характеристиката на посттравматично стресово разстройство със следните симптоми: Повторно изживяване на травмата под формата на натрапливи спомени. Избягване на разговори, дейности и ситуации, които припомнят за инцидента, отклоняване на мисли и чувства, свързани с него. Емоционалните страдания на С. В. са свързани с повишена тревожност, натрапливи мисли и страх. С., ходи с автобус и се страхува се да се разхожда сама.

Вещото лице е дало заключение, че настъпилите емоционални (психични) увреждания в своята съвкупност са довели до посттравматично стресово разстройство, което е много по вероятно да не отшуми напълно, т.е лицето все по-рядко ще изживява травмата, но ще си остане силния страх от куче

Съдът кредитира заключението на вещото лице, което намира за пълно, обективно и ясно.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правна квалификация чл. 49 вр. с чл. 45 ЗЗД.

Неоснователно е позоваването на ответната Община в отговора на разпоредбата на чл. 50 от ЗЗД и възраженията в тази насока. Неоснователни са и възраженията за недопустимост на иска, тъй като Община Благоевград не е пасивно легитимирана да отговаря.

Съществува уеднаквена съдебна практика на Върховния касационен съд по реда на чл. 291 ГПК - съдебни решения по гр. дело № 1155/2009 г., четвърто г. о. ВКС и по гр. дело № 2398/2008 г., първо г. о. ВКС, със задължителен характер, според която исковете за обезщетения за вреди причинени от ухапване от бездомни кучета намират правното си основание в чл. 49 ЗЗД. Пасивно отговорна страна е съответната Община на територията, на която е извършено деянието. Отговорността на общината следва от възложени със закон задължения ЗВМД и Закон за защита на животните гл. "Безстопанствени животни" по организиране настаняването на скитащите кучета в изолатори, чрез кмета, като изпълнителен орган на общината, която дейност не е административна и не е проява на властнически компетенции. Касае се до фактически действия, възложени на общината със закон. При доказано бездействие на нейните органи и служебни лица във връзка с изолирането на скитащите кучета в определи за целта места, отговорността на общината се ангажира по чл. 49 ЗЗД, като юридическо лице на основание извършено от нея възлагане на установени със закон нейни задължения.

Изложените в исковата молба твърдения за претърпени от ищцата неимуществени и имуществени вреди – болки и страдания в следствие на ухапване от животно - куче и при твърдения, че това е станало от безстопанствено куче, че същата е направила разходи във връзка с извършени прегледи, и формулираният въз основа на тях петитум на претенциите за заплащане на обезщетение от ответната община, поради неизпълнение на задължения, възложени на нейни служители, обуславят извод за предявен иск с правно основание чл.49, вр.чл.45 от ЗЗД. В този смисъл и практиката на ВКС вкл. по реда на чл.290 от ГПК - Решение №п 308/03.01.2018г. по гр.д.№ 1068/2017г. на ВКС, 4 г.о., Решение № 262/11.05.2010 г. по гр. дело № 1155/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение № 639/2.07.2009 г. по гр. дело № 2398/2008 г. на I-во гр. отд. на ВКС и Решение № 279/28.09.2011 г. по гр. дело № 1533/2010 г. на III-то гр. отд. на ВКС/ - предявен е осъдителен иск, с правно основание чл. 49 във връзка с чл. 51 и чл. 52 ЗЗД.

Отговорността по чл.49 от ЗЗД е обективна, има обезпечително-гаранционна функция и е за чужди виновни противоправни действия. Фактическият състав, пораждащ тази отговорност, включва: -бездействие от страна на служители на общината, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за предотвратяване агресивно поведение на безстопанствено куче към хора и осъществяване на надзор и грижи за върнатите по места след маркиране животни; -причиняване на неимуществени вреди на ищеца, изразяващи се в болки и страдания в резултат на ухапване от безстопанствено куче на територията на общината; -причинна връзка между неимуществените вреди и противоправното поведение на общинските служители, на които е било вменено изпълнение на задълженията, произтичащи от цитираните разпоредби на ЗЗЖ.

Безспорно се установи според съда от събраните по делото гласни и писмени доказателства, че на 30.05.2022г. ищцата С. Д. В. е била нападната и ухапана от безстопанствено куче на територията на Община Благоевград- на ул. „Александър Стамболийски“. Неоснователно е възражението на ответната Община, че не се установява, че ищцата е ухапана от куче, тъй като от представените доказателства не се установява наличието на реално ухапване от страна на безстопанствено куче, както и че не е установено, че кучето е бездомно. Твърденията се опровергават от всички приети по делото писмени доказателства-лист от СПО, медицинско свидетелство, както и от приетото заключение на съдебно-медицинската експертиза.

С решаващо значение за изхода на спора е въпросът дали ухапалото ищца на 30.05.2022г. куче е било безстопанствено. В ЗЗЖ и ЗВМД липсва легална дефиниция на

понятието „безстопанствени животни“, поради което тя следва да бъде изведена по метода на изключението, т.е. безстопанствените кучета са кучетата, които не са домашни /в това число домашни любимци, кучета за служебни, ловни и други цели по смисъла на чл.172 - чл.178 от ЗВМД/ и не представляват диви животни по смисъла на т.6 от § 1 от ДР на ЗЗЖ. От разпитания по делото свидетел – Й. К. се установява, че кучето е виждано в района на магазин „Копче“ при Младежки дом, на което място е ухапана ищцата, виджано е по алеята на парк „Бачиново“, като свидетеля сочи, че въпросното кафяво куче, което е ухапало ищцата е нападало и други хора, свидетел е на друг инциденти с ищцата, непосредствено на другия ден, като споделя, че въпросното кафяво куче е с каишка, не е кастрирано и няма ушна марка, никой не се грижи за него. По изложеното е неоснователно възражението на ответната страна, че не е установено кое точно куче е ухапало ищца и че същото е безстопанствено.

По делото включително и с разпита на свидетеля К. се установява, че ищцата е била ухапана безпричинно от безстопанствено куче. Кучето е безстопанствено по смисъла на ЗЗЖ, щом не е в определено за това място, или в дом и няма стопанин с него. /в тази насока е дадената дефиниция на понятието „безстопанствено куче“ в Решение № 262/11.05.2010г. по гр. дело №1155/1155 на 4-то гр. отделение на ВКС/.

Ищцата пълно и главно установи факта, че на посочената дата в исковата молба дата 30.05.2022г. е била ухапана от безстопанствено куче. Установи механизма на причиняване на увреждането, като и от СМЕ се установи, че причинените увреждания са пряка причинна връзка с ухапването.

В решение № 308/03.01.2018г. по дело № 1068/2017г. 4 г.о. на ВКС е допуснато касационно обжалване по процесуалноправния въпрос как се доказва безстопанствения характер на кучето по иск за вреди на нарязване от куче, чия е доказателствената тежест за това обстоятелство, както и материалноправния въпрос нарязването на човек от безстопанствени кучета при предприети мерки от общината по ЗЗЖ, само по себе си може да обоснове извод за противоправно бездействие като основание за ангажиране отговорност на общината по чл. 49 ЗЗД.

В цитираното решение ВКС се е произнесъл по поставени процесуалноправни въпроси, че в тежест на ищца е да установи безстопанствеността на кучето, а в тежест на ответника - общината е да опровергае твърденията за противоправно бездействие на нейни служители като докаже осъществяването на описаните от закона действия за овладяване популацията на безстопанствени кучета, както и да освободи от отговорност служителите си, като докаже че предписаните от закона действия са осъществени с дължимата грижа - изпълнените мерки за овладяване на популацията на безстопанствени кучета са адекватни на проблема и съответстват на финансовите, организационните и други възможности на общината.

Ответникът следваше да установи кой е собственика или под надзора конкретно на кое лице се намира животното, като в тази насока е и задължителната съдебна практика на ВКС. Такива доказателства Община Благоевград не е ангажирала и не са събрани. Напротив от ангажираните от ищца гласни доказателства, които съдът кредитира, като основани на лични възприятия, се установява, че кучето не е имало обозначителни знаци и не е имало човек около него. В тази насока свидетеля К. сочи, че преди това кучето е нападнало и други хора, както и че го е виждал и друг път пред Младежки дом. Съдът намира, че кучето, ухапало ищца може да бъде определено като безстопанствено, доколкото липсват визуални характеристики, които да определят дали едно куче е безстопанствено. Фактът, че е нападнало от куче на улицата, и за което е безспорно установено, че не е имало човек, който да показва признаци, че е собственик, води до извода, че кучето е безстопанствено. Косвени, но категорични данни в тази насока се съдържат в показанията на свидетеля-очевидец на инцидента и по-конкретно в описанието, че нападението е извършено на улицата, от куче в отсъствието на данни за лице, което да покаже позиция, че е стопанин на кучето. При тези съображения съдът не споделя възраженията на ответника, че не е доказана безстопанственост на причинилото уврежданията куче. По отношение на тези животни

общината носи отговорност, възложена от закона, организиране улавянето и изолирането на скитащи кучета в изолатори чрез кмета, като изпълнителен орган на общината. Касае се до фактически действия, възложени на общината със закон.

Със Закона за защита на животните на общините е възложена, чрез техните органи, със закон дейността по осъществяване на надзор и грижа за бездомните кучета, да изолират безстопанствените кучета в определени за целта места. Общините отговарят съобразно разпоредбите на гл. V от Закона- „Безстопанствени животни“. В този смисъл Решение № 279/28.09.2011 г. по гр. д. №1533/2010 г. на III-гр.о. постановено по реда на чл. 290 от ГПК. Съгласно чл. 40, ал. 3 от Глава V "Безстопанствени животни" от ЗЗЖ общинските съвети са длъжни да приемат програми за овладяване на популацията на безстопанствените кучета, да изградят приюти, за чиято дейност отговаря кметът. Предвид чл. 41, ал. 4 от ЗЗЖ тези приюти трябва да се стопанисват от общините и/или организациите за защита на животните, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Вярно е, че наред с общините, адресат на задълженията, визирани в цитираните норми са и организациите за защита на животните. Правното положение на тези организации обаче е различно от това на общините, т.к. за тези организации законът не предвижда задължение за изпълнение на програмите, а само възможност за участие в тях, от която възможност те могат и да не се възползват, както и свободно да се оттеглят от участие във всеки един момент без това да влече никакви санкционни последици за тях. От друга страна Общината не може да пренебрегва задължението си да осигури безопасна среда на своите граждани. Напротив, именно Общината, чрез своите органи, отговаря за вредите, причинени от бездомните кучета. Този извод следва и от изричната разпоредба на § 5 от ПЗР на ЗЗЖ, според която в тригодишен срок от влизането в сила на закона общинските съвети и кметовете на общини осигуряват настаняването на безстопанствените животни в приюти. Ако след изтичане на посочения срок на територията на Общината бъдат намерени безстопанствени кучета, то кметът на общината носи и административнонаказателна отговорност по чл.69 ЗЗЖ. От посочената нормативна уредба се налага изводът, че на общината със закон е възложен надзор върху безстопанствените кучета, изразяващ се в изпълнение на вменени конкретни задължения във връзка със здравето, популацията и поведението на кучетата. Към 30.05.2022 г., когато е пострадала ищцата, е налице задължение за общината да вземе мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни. Задължението за настаняване в приюти на безстопанствени кучета и контролиране на агресивното им поведение е задължение на общината, на която законът е вменил това. Бездействието на нейните органи във връзка с изпълнение на това задължение, ангажира нейната обективна отговорност спрямо ответника за причинените му вреди.

В ЗЗЖ са предвидени редица задължения на общинските органи за овладяване популацията на безстопанствените кучета, като несъмнено целта на закона е подобни кучета да не са на свобода в населените места, тъй като са заплаха за живота и здравето на хората. С оглед на това законът предписва, че общинските власти са длъжни да вземат под надзор всички безстопанствени кучета чрез залавянето, кастрирането, обезпаразитяването, ваксинирането им срещу бяс и настаняването им в изградени и стопанисвани от тях приюти - чл. 47, ал. 1 от ЗЗЖ. Следователно основната мярка за надзор е именно настаняването на кучетата в приюти - арг. чл. 41, ал. 1 от ЗЗЖ, като само по изключение се допуска те да бъдат връщани на местата, от които са взети - чл. 47, ал. 3 от ЗЗЖ. Следователно надзорът и грижите по отношение на безстопанствените кучета са възложени на общините чрез техния изпълнителен орган - кмета.

Действително по делото ответника представи доказателства, че на територията й функционира приют за безстопанствени животни и че е създадено общинско предприятие „Общински приют за безстопанствени животни“, но съд приема, че макар и общината да е създала мерки за надзор върху безстопанствените кучета, намиращи се на нейна територия, те не са приложени адекватно, съответно на популацията от бездомни кучета, като по обществените места на територията на Община Благоевград са останали агресивни кучета, които нападат хора, причинявайки им телесни увреждания и психически стрес. В този

смисъл и решение № 383/27.07.2010г. по гр.д. № 424/2009г., IV г.о., ВКС, според което ЗЗЖ определя изискуемия резултат, който общината следва да постигне, ако не го е постигнала чрез създадената от нея организация, е налице бездействие, което е противоправно и при настъпване на вреди, тя носи отговорност. В решение № 308/03.01.2018г. по дело № 1068/2017г., IV г.о. на ВКС е прието, че в тежест на ищеца е да установи безстопанствеността на кучето, а в тежест на ответника - общината е да опровергае твърденията за противоправно бездействие на нейни служители като докаже осъществяването на описаните от закона действия за овладяване популацията на безстопанствени кучета, както и да освободи от отговорност служителите си, като докаже че предписаните от закона действия са осъществени с дължимата грижа - изпълнените мерки за овладяване на популацията на безстопанствени кучета са адекватни на проблема и съответстват на финансовите, организационните и други възможности на общината. В контекста на изложеното община Благоевград не представи доказателства, че към 30.05.2022г. е предприела стъпки за реализиране на горните мерки за кучето, ухапало В..

Следователно по делото е доказано виновното неизпълнение на нормативно установеното задължение Община Благоевград чрез своите служби и изпълнители на работата да осигурява безпрепятствено придвижване на хора по обществените места на общината, незаплашвани от агресивни бездомни кучета, поради което е установен по делото и фактическият състав, обуславящ възникването на гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника Община Благоевград за противоправното бездействие на нейни служби и изпълнители на работата съгласно чл. 49 от ЗЗД.

С оглед изложеното се налага извода за наличието на всички изискуеми предпоставки по чл.49 ЗЗД за ангажиране отговорността на Община Благоевград досежно репарирането на причинените на ищеца неимуществени и имуществени вреди.

Съгласно гражданския закон – чл.51 от ЗЗД виновният за непозволеното увреждане дължи пълна обезвреда за щетите, вкл. неимуществени, причинени на пострадалия. Последните съставляват промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на богатата на човека, представляващи негови права, телесна цялост и здраве. По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на ищцата са причинени телесни увреждания. В. е получила от ухапването от безстопанствено куче разкъсно-контузна рана в областта на дясното бедро. От събраните по делото доказателства - медицински документи, свидетелски показания, СМЕ и СПЕ, се установяват по несъмнен и категоричен начин претърпените от ищеца болки, страдания и психически неудобства, посочени при обсъждането на посочените доказателства, в резултат от установените й наранявания. Анализът на доказателствата обосновава извод, че в резултат на увреждането, причинено от ухапването, ищцата е претърпяла болки и страдания - в момента на ухапването, поставена й е била противотетанусна ваксина и е насочена за наблюдение, възстановителения период според вещото лице е в периода на 2-3 седмици след ухапването, причинена й е и психическа травма - уплаха и страх от кучета, представляващи за нея неимуществени вреди. При това положение съдът намира за установена и причинната връзка между деянието и причинените неимуществени вреди, описани по - горе.

От заключението на вещото лице, по приетата по делото СМЕ, която съдът кредитира като ясна и обоснована, се установява, че времето необходимо за възстановяване на пострадалата вследствие на получената травмата е в рамките на около 2-3 седмици.

От заключението на вещото лице, по приетата по делото СПЕ, която съдът кредитира като ясна и обоснована, се установява, че настъпилите емоционални /психични/ увреждания в своята съвкупност са довели до посттравматично стресово разстройство, което е много по вероятно да не отшуми напълно, т.е. лицето все по-рядко ще изживява травмата, но ще си остане силния страх от кучетата. В същото време обаче следва да бъде взето предвид, че ищцата споделя и за втори случай на нападение, след процесния, след получила силен стрес. Т.е. не би могло напълно да се приеме, че посттравматичното стресово разстройство е само от процесния инцидент.

Установи се от представените по делото фактури – фактура № 0000017586 от 31.05.2022

година и фактура № 81/21.06.2022 година, че ищцата е направила разходи във връзка с извършени й прегледи след инцидента, като е заплатила сумата от 50,00 лева за изготвяне на медицинско удостоверение и сумата от 100 лева за психологичното изследване.

Предвид това съдът намира предявените искове за доказани по основание.

Поради бездействието на длъжностните лица от Общината, на ищцата са причинени неимуществени вреди изразяващи се в болки и страдания вследствие на ухапване от безстопанствено куче, както и от оперативната интервенция, като освен това ищеца е преживял и страх, който също е пряка и непосредствена последица от проявеното бездействие от страна на ответника. При иска по чл. 49 ЗЗД е достатъчно да се установи, че увреждането е извършено поради бездействие на служител на Общината, която е отговорна за вредите, които са причинени от нейни служители, и тогава, когато не е установено от кои служители конкретно са причинени същите вреди. Вината на съответното длъжностно лице, съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното. Не се установи поведение на ищеца, с което обективно да е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

По отношение на размера на обезщетение за неимуществени вреди, което следва да бъде присъдено, съдът следва да го определи съобразно правилата на чл.52 от ЗЗД – по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства като характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и т.н./Постановление №4/23.12.1968г. на Пленума на ВС/.

Съгласно нормата на чл.52 от ЗЗД размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. Както е прието в константната съдебна практика справедливостта като критерий за определяне на паричния еквивалент на неимуществените вреди не е абстрактна категория, следва да се съобразят конкретните факти по делото както и съдебната практика за сравнение с други случаи на увреждане. При съобразяването на горното съдът взе предвид характера на причинените увреждания, а именно че същите са средно тежки, налице е обичайната медицинска намеса - имунизация Тетанус, причинените болки и страдания в момента на ухапването и след това, довели до нарушаване на нормалния начин на живот на ищцата, периода на възстановяването от физическата травма – около 2-3 седмици, който е в рамките на обичайния, както и причинената от ухапването психическа травма, проявила се в уплаха и страх от кучета, намира, че по справедливост и в съответствие с изложените по-горе критерии, на ищцата следва да бъде присъдено парично обезщетение за причинените й неимуществени вреди в размер на 3000, 00 лв., като над тази сума до предявеният размер от 5 000, 00 лв., искът следва да се отхвърли като неоснователен /В тази насока е и Решение № 7/13.01.2021г. по в.гр.д. № 962/2020г. по описа на ОС-Благоевград, както и Решение № 12/11.01.2019 г. по в.гр.д. № 604/2018 година по описа на ОС-Петрик и др./.

Анализирайки именно тези обективни обстоятелства в конкретния казус – характера на причинените вреди, начина, по който са причинени, продължителността и интензитета на болките и страданията на ищеца /по естеството си инцидентът предизвиква стрес и негативни душевни преживявания у пострадалия/, съдът намира, че за обезщетяване на неимуществените вреди ответникът следва да заплати сумата от 3000.00лв. Този размер би възмездил по справедливост пострадалия за понесените болки, страдания, преживян стрес и уплаха. В останалата му част до пълния предявен размер от 5 000.00лв. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен, доколкото видно от заключението на съдебно-медицинската експертиза възстановителния процес при такива наранявания е преминал в рамките на 2-3 седмици до пълно физическо възстановяване на пострадалия. Следва да се отбележи и че ищцата е претърпяла и втори инцидент с куче, в деня следващ процесния, но същия не е предмет на делото. В тази връзка обаче не би могло да бъде отграничено дали посттравматичното стресово разстройство е само от процесния инцидент или и от втория.

Съдът намира за основателен и предявения иск за заплащане на претендираните имуществени вреди, в следствие на ухапването от бездомното куче на 30.05.2022 година в

размер на 150,00 лева, тъй като се установи от представените по делото фактури – фактура № 0000017586 от 31.05.2022 година и фактура № 81/21.06.2022 година, че ищцата е направила разходи във връзка с извършени й прегледи след инцидента, като е заплатила сумата от 50,00 лева за изготвяне на медицинско удостоверение и сумата от 100 лева за психологичното изследване. Тези имуществени вреди са в пряка връзка с увреждането и подлежат на възмездяване.

По исковете за лихва с правно основание чл. 86, ал.1 във вр. с чл. 84, ал.3 от ЗЗД :

Вземанията за имуществени и неимуществени вреди са лихвоносни. При деликт лихвата за забава е дължима от датата на увреждането, поради което горните суми следва да се присъдят, ведно със законната лихва от датата-30.05.2022г. на деликта до изплащането им.

При този изход на делото разноски се дължат в полза и на двете страните по съразмерност на основание чл. 78, ал.1 и ал. 3 ГПК.

Видно от данните по делото ищца е сторил разноски в размер на 250, 00 лв. –държавна такса, 300, 00 лв.-възнаграждение за вещо лице по изготвена СМЕ, 300 лв - възнаграждение за вещо лице по изготвена СПЕ. Съдът намира, че липсват доказателства, че ищцата е договорила адвокатско възнаграждение и е заплатила същото, поради следното. В представеното към исковата молба и подписано от ищцата пълномощно за адвокат Ч. липсва уговорено адвокатско възнаграждение, както и данни да е заплатено такова. В хода на делото е представено пълномощно за адвокатско дружество „Ч. Везенков“, ведно с договор за правна защита и съдействие, в което е отразено договорено адвокатско възнаграждение в размер на 900, 00 лв. и че същото е платено в брой, но видно е, че същите не са подписани от ищцата. Предвид изложеното съдът намира, че липсват данни ищцата да се е съгласила да заплати посочения адвокатски хонорар, както и че го е платила. Предвид изложеното не следва да бъдат присъждани разноски за адвокат. В тази връзка ищцата е сторила разноски в общ размер от 850, 00 лв., като съобразно размера на уважените искове на същата се дължат от ответника разноски в размер на 519, 90 лв.

Ответникът също претендира разноски. Тъй като процесуалното представителство е осъществено от юрисконсулт, то възнаграждението в този случай се определя на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.37 ЗПП вр. с Наредбата за заплащане на правната помощ – чл. 25, ал.1 от НЗПП или в случая съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Съразмерно с отхвърлената част на иска, на ответника следва да се присъди сума в размер на 38, 83 лева, съобразно отхвърлената част от иска за неимуществени вреди, които следва да бъдат заплатени от ищцата.

Страните не са поискали прихващане, поради което съдът не дължи служебно компенсиране на двете насрещни вземания за разноски.

Мотивиран така, Благоевградски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Благоевград, ЕИК 000024695, с адрес гр. Благоевград, пл. „Г. Измирлиев“ № 1, представлявана от Кмета Илко Стоянов да заплати на С. Д. В., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., със съдебен адрес гр. Б., оф. 4 сумата от 3000, 00 лв. /три хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в преживените болки, страдания, дискомфорт и стрес от ухапване от бездомно куче на 30.05.2022 г., в Благоевград, ул.“Ал. Стамлолийски“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.05.2022 год. / датата на увреждането/ до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди над уважения размер от 3000, 00 лв. до пълния предявен размер от 5 000, 00 лв. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Община Благоевград, ЕИК 000024695, с адрес гр. Благоевград, пл. „Г.

Измирлиев“ № 1, представлявана от Кмета Илко Стоянов да заплати на С. Д. В., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., със съдебен адрес гр. Б., оф. 4 сумата от 150,00 лева /сто и петдесет лева/, представляващи обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на медицинско свидетелство и психологическо изследване в следствие на ухапване от бездомно куче на 30.05.2022 г., в Благоевград, ул.“Ал. Стамболийски“, ведно със законната лихва върху главницата считано от 30.05.2022 год. /датата на увреждането/ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Община Благоевград, ЕИК 000024695, с адрес гр. Благоевград, пл. „Г. Измирлиев“ № 1, представлявана от Кмета Илко Стоянов да заплати на С. Д. В., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., със съдебен адрес гр. Б., оф. 4 сумата от 519, 90 лв. /петстотин и деветнадесет лева и деветдесет стотинки/, представляваща сторени по делото разноси, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА С. Д. В., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., със съдебен адрес гр. Б., оф. 4 да заплати на Община Благоевград, ЕИК 000024695, с адрес гр. Благоевград, пл. „Г. Измирлиев“ № 1, представлявана от Кмета Илко Стоянов сумата от 38, 83 лв. /тридесет и осем лева и осемдесет и три стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - гр. Благоевград в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____